

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Decimotertio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-3333

festam. Sed inter haec hanc publicam, fortē, & utilem orationem subuerti, & sub hac specie omitti, hic habet quod requirit, Nam faciente & profligata oratione, nemo quidpiam malo spiritui admet, nemo repugnabit. Observaturus autem, nos huiusmodi oratione vñrose etiam si sub tugurio & teatro stramentitio, vel hara esset, nimirum non permitteret eam procedere, sed eam longe vehementer timeret quā omnia sublimia, magna, & pulchra templa, tures, campanas, vñbūc genitum esse possunt, si in eis eiusmodi oratio non esset. Certe nihil proflus referat in quibus vel locis, vel struturis conueniamus, sed momentū est tantum in hac oratione inuita, vt eam omnes vniuersum bene faciamus, eamq; ad deum venire curemus.

DECIMOTERTIO.

¶ Vires autem & potentiam huius orationis vel hinc conficiamus, quod olim Abrahā pro quinq; ciuitatibus Sodoma, Gomorrā &c. deprecatus, eo promovit, vt si decem iusti in illis fuissent, hoc est duo in singulis, deus eas non deleuisset. Quid ergo fieret vbi multi in vna congregatio ne ex animo & vere deo confisi inuocarent? Ita dicit Iacobus. Orate pro inuicē vt saluemini, Multum em̄ valer depracatio iusti assidua, hoc est, non deficiens magis & magis orare, etiā nō statim asecuta quod rogar, vt nō nulli faciunt pusillanimes. Cuius rei exemplū afferens ait; Heliās homo erat similis nobis passibilis, & oratione orauit vt nō plueret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursum orauit, & cœlum dedit pluviā, & terra dedi fructū suum. Eiusmodi sententiarum & exemplorū nos agentium sunt in scriptura permulta. Itatamen vt fiat cum grauitate, fide, & ex animo. Ut David dicit. Oculi dñi super iustos, & aures eius in præces eorū. Item. Dñs prope est inuocantibus eū, omnibus inuocantib; eum in veritate. Cur addit inuocantib; museum in veritate? Quod neq; oratum, neq; inuocatum dicunt, vbi os solum demurmura. Quid igitur deus faceret, te cū tuo ora, siue libro, siue baccis oratorijs ita adueniente, vt nihil aliud cogites nisi vt orationem perficias, & numerum impleas. Vi interroganus, quid causæ esset aut quid instituisses orandum, tu ipse ignorares. Neq; enim tu considerasti & perpendisti deo vel hoc vel illud pponendi, vel perendi. Tua sola & vnica est causa, tibi hoc & tantum orationū esse impostum. Hoc vis feruare & perficere. Quid ergo miraris s̄æpe cœlius fulguribus & tonitribus incendi templū nobis ex domo orationis domum delusionis facientib;. Nos ne dicimus oratum vbi nihil neq; proponimus neq; petimus. Verum

esset perinde nobis faciendum, atq; sit a magnis principibus alio-
quid petitur, sibi proponentibus non soium aliquem numerum
verborum garriendum. Alioquin em princeps existimat
se derideri, vel petiores insinare. Sed principes adituri prius re bes-
ne concepta calamitatem suam bene & diligenter exponunt, id
tamen rotum eius gratia permittentes, cu bonafiducia fore vix-
audianur. Sic agendum est nobis cu deo certa & indubitate ac-
tione, alias calamitates nominatim exprimendo, eas ipsius graz-
iae & bona voluntati offerentes, nihilq; minus dubitantes quā
nos exauditos esse. Nam ipse promisit se eiusmodi orationem
exauditurum, quod non deus aliquis terrenus fecit.

DECIMOQ VARTO.

¶ Huiusmodi rationem orandi affabre scimus, corporalibus
calamitatibus impediti. Nā morbis correpti, hic S. Christopho.
illuc S. Barbarā inuocamus, hic vœeur ad S. Jacobū, illuc alio-
Tum ex animo & corde oratur, tum bona est fiducia, & oēs bo-
næ orationis conditions. Sed in templū ad missam ingressi, in-
star simulachrōrum stamus, nihil scientes cōminisci, nihil proferre,
nihil conqueri. Ibi strepunt bacculae, ibi sonant folia, ibi os des-
murmura. Nec aliud supra. Si vero interrogas, quid abs te sit
vel proponendū vel conquerendū in oratione. Si parsi doctus
es, aperi oculos, respiciens virtutam ita aliorū Christianorū vitā,
presertim sacerorum conditionē. Tum em inuenies, quam fides,
spes, charitas, obedientia, castitas, & omnes breuiter virtutes pro-
fligate sunt, nunc viriōs omnigenis regnantibus. Quantus si bo-
norum prēdicatorum & prēlatorum defectus. Quam nulli nisi
nebulones, foemine, pueri, & stulti, imperent. Tum inuenies ne-
cessariū esse tam in manē dei indignationem sanguineis lachry-
mis omnibus horis per totum mundum indefinenter deprecari.
Verum em est, runquā magis fuisse opus oratione quā his tem-
poribus, & in posterum, vīcī in finem mundi. Tantū igitur ca-
lamitatibus & miserijs te non mouentibus ad cōmiserationem &
querimoniā, ne te corrūpat, & seducat tua conditio, tuus status,
tuus ordo, tuum bonum opus, vel tua oratio. Nihil em in te crit
Christianæ vel venę, vel conditionis, quamlibet probus fueris.
Sed hæc omnia prēnunciata sunt, fore vt deo maxime irascente,
& Christiana republika plurimum calamitatum passura, defu-
tiros intercessores & deprecatores erga deum. Sicut Esaias
flens dicit. Ixijij. Ecce tu iratus es. Non est qui inuocer no-
mentuum, qui consurgat & teneat te. Item Ezechielis. xxii.

F ii